

- 2) Pentru a se examina dacă un organism de gestiune a drepturilor de autor aplică prețuri inechitabile în sensul articolului 102 al doilea paragraf litera (a) TFUE, este adecvat să se compare tarifele acestuia cu cele aplicabile în statele vecine, precum și cu cele aplicabile în alte state membre, corectate cu indicele de paritate a puterii de cumpărare, cu condiția ca statele de referință să fi fost selecționate potrivit unor criterii obiective, corespunzătoare și verificabile, iar baza comparațiilor efectuate să fie omogenă. Este posibilă compararea tarifelor practicate pe unul sau pe mai multe segmente de utilizatori specifice în cazul în care există indicii că caracterul excesiv al redevențelor privește aceste segmente.
- 3) Diferența dintre tarifele comparate trebuie să fie considerată semnificativă în cazul în care este importantă și persistentă. O asemenea diferență constituie un indiciu al unui abuz de poziție dominantă și revine organismului de gestiune a drepturilor de autor aflat în poziție dominantă sarcina de a dovedi că prețurile sale sunt echitabile, întemeindu-se pe elemente obiective care au o incidență asupra costurilor de gestiune sau asupra remunerației titularilor de drepturi dominante.
- 4) În cazul în care încălcarea vizată la articolul 102 al doilea paragraf litera (a) TFUE este dovedită, remunerațiile destinate titularilor de drepturi trebuie să fie incluse, în vederea stabilirii valorii amenzii, în cifra de afaceri a organismului de gestiune a drepturilor de autor în cauză, cu condiția ca aceste remunerații să facă parte din valoarea prestațiilor furnizate de acest organism și ca includerea menționată să fie necesară pentru asigurarea caracterului efectiv, proporțional și disuasiv al sancțiunii aplicate. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, având în vedere ansamblul împrejurărilor cauzei, dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

⁽¹⁾ JO C 200, 6.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2017 – Tilly-Sabco SAS/Comisia Europeană, Doux SA

(Cauza C-183/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Agricultură — Carne de pasăre — Pui congelați — Restituiri la export — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013, prin care se stabilește restituirea la zero euro — Legalitate — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Articolele 162 și 164 — Obiectul și natura restituirilor — Criterii de stabilire a cuantumurilor acestora — Competența directorului general al Direcției generale (DG) Agricultură și Dezvoltare Rurală de a semna regulamentul în litigiu — Abuz de putere — „Comitologie” — Regulamentul (UE) nr. 182/2011 — Articolul 3 alineatul (3) — Consultarea Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole — Prezentarea proiectului de regulament de punere în aplicare în cadrul reuniunii acestui comitet — Respectarea termenelor — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură — Anulare cu menținerea efectelor]

(2017/C 382/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Tilly-Sabco SAS (reprezentanți: R. Milchior, F. Le Roquais și S. Charbonnel, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis și K. Skelly, agenți), Doux SA

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 14 ianuarie 2016, Tilly-Sabco/Comisia (T-397/13, EU:T:2016:8).
- 2) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 al Comisiei din 18 iulie 2013 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre.

- 3) Efectele Regulamentului de punere în aplicare nr. 689/2013 sunt menținute până la intrarea în vigoare a unui nou act destinat să îl înlocuiască.
- 4) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 septembrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis – Grecia) – Ovidiu-Mihaita Petrea/Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Cauza C-184/16) (¹)

(Trimitere preliminară — Directiva 2004/38/CE — Directiva 2008/115/CE — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Ședere a unui resortisant al unui stat membru pe teritoriul unui alt stat membru în pofida unei interdicții de acces pe teritoriul acestui stat — Legalitatea unei decizii de revocare a unui certificat de înregistrare și a unei a doua decizii de îndepărtare de pe teritoriu — Posibilitate de a invoca, pe cale de excepție, nelegalitatea unei decizii anterioare — Obligație de traducere)

(2017/C 382/23)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ovidiu-Mihaita Petrea

Pârât: Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Dispozitivul

- 1) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, precum și principiul protecției încrederii legitime nu se opun ca un stat membru, pe de o parte, să revoce un certificat de înregistrare eliberat din eroare unui cetățean al Uniunii care făcea încă obiectul unei interdicții de intrare pe teritoriu și, pe de altă parte, să ia împotriva acestuia o decizie de îndepărtare întemeiată pe simpla constatare a faptului că interdicția de intrare pe teritoriu era încă în vigoare.
- 2) Directiva 2004/38 și Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală nu se opun ca o decizie de returnare a unui cetățean al Uniunii Europene, precum cea în discuție în litigiul principal, să fie adoptată de aceleași autorități și potrivit aceleiași proceduri precum o decizie de returnare a unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2008/115 dacă sunt aplicate măsurile de transpunere a Directivei 2004/38 care ar fi mai favorabile respectivului cetățean al Uniunii.
- 3) Principiul efectivității nu se opune unei practici jurisprudențiale potrivit căreia un resortisant al unui stat membru care face obiectul unei decizii de returnare în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal nu se poate prevala, în susținerea unei acțiuni formulate împotriva acestei decizii, de nelegalitatea deciziei de interdicție a intrării pe teritoriu adoptate anterior împotriva sa, în măsura în care persoana interesată a dispus în mod efectiv de posibilitatea de a contesta în timp util această din urmă decizie potrivit dispozițiilor Directivei 2004/38.